

Ε.Ε.Κ.Ε. 25.02.001.03.03
Ε.Ε.Κ.Ε. 25.01.006
(Εγκύκλιος Αρ. 35)
Αρ. Τηλ.: 22-601219

19 Ιανουαρίου, 2007.

Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας,
Γενικό Ελεγκτή,
Επίτροπο Διοικήσεως,
Γενικούς Διευθυντές Βουλής των Αντιπροσώπων, Υπουργείων,
Γραφείου Προγραμματισμού και Γενικό Λογιστή,
Προϊστάμενο Διοίκησης Προεδρίας,
Γραμματέα Υπουργικού Συμβουλίου,

Θέμα: Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1857/2006 της Επιτροπής της 15^{ης} Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με την εφαρμογή των άρθρων 87 και 88 της συνθήκης στις κρατικές ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 70/2001

Επιθυμώ να σας πληροφορήσω ότι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εφεξής η «Επιτροπή») ενέκρινε τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1857/2006 για ενισχύσεις προς μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής γεωργικών προϊόντων (εφεξής ο «Κανονισμός»), ο οποίος δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης¹ στις 16 Δεκεμβρίου 2006. Ο Κανονισμός θα αντικαταστήσει τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2004 για τις κρατικές ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους τομείς της παραγωγής, μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων² η ισχύς του οποίου έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2006.

2. Ο εν επικεφαλίδι απαλλακτικός Κανονισμός αποτελεί μια βασική πτυχή του νέου κοινοτικού κανονιστικού καθεστώτος που διέπει τη χορήγηση κρατικών ενισχύσεων στο γεωργικό τομέα για την περίοδο 2007 – 2013. Όπως και στην περίπτωση των άλλων απαλλακτικών κανονισμών, ο Κανονισμός επιτρέπει στα κράτη μέλη να μην κοινοποιούν στην Επιτροπή για έγκριση τις κρατικές ενισχύσεις που χορηγούνται σε επιχειρήσεις οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις και κριτήρια. Επισημαίνεται ότι τη δεύτερη πτυχή της νέας κοινοτικής κανονιστικής ρύθμισης στο γεωργικό τομέα αποτελούν οι Κατευθυντήριες Γραμμές για τις κρατικές ενισχύσεις στον τομέα της γεωργίας και δασοκομίας³, οι

¹ ΕΕ L 358 της 16.12.2006, σελ. 3.

² ΕΕ L 1 της 3.1.2004, σελ. 1.

³ ΕΕ L 319 της 27.12.2006, σελ. 1.

οποίες συμπληρώνουν τον Κανονισμό με τη θέσπιση ενός συνόλου κανόνων που εφαρμόζονται σε ενισχύσεις οι οποίες θα κοινοποιούνται στην Επιτροπή από τα κράτη μέλη. Υπενθυμίζεται εν προκειμένω ότι παράλληλα με τα δυο αυτά νομοθετήματα εξακολουθεί να ισχύει και ο Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1860/2004 για ενισχύσεις ήσσονος σημασίας στους τομείς της γεωργίας και της αλιείας⁴, ο οποίος θέτει ανώτατο όριο επιχορήγησης τα 3 000 ευρώ ανά δικαιούχο για τριετή περίοδο.

3. Κατ' αρχάς πρέπει να τονιστεί ότι ο Κανονισμός επικεντρώνεται στις κρατικές ενισχύσεις οι οποίες χορηγούνται σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις παραγωγής γεωργικών προϊόντων σε αντίθεση με την προσέγγιση του προηγούμενου Κανονισμού 1/2004 ο οποίος κάλυπτε όλο τον τομέα της γεωργίας, δηλαδή την παραγωγή, μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων. Ταυτόχρονα, ο Κανονισμός τροποποιεί το πεδίο εφαρμογής του Κανονισμού (ΕΚ) 70/2001⁵ και το διευρύνει και σε ενισχύσεις προς επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στη μεταποίηση και εμπορία γεωργικών προϊόντων. Επομένως οι κρατικές ενισχύσεις σε επιχειρήσεις οι οποίες δραστηριοποιούνται στους τομείς της μεταποίησης και εμπορίας γεωργικών προϊόντων θα διέπονται στο μέλλον από τους κανόνες που εφαρμόζονται για μικρομεσαίες επιχειρήσεις στον τομέα της βιομηχανίας.

4. Ο Κανονισμός εισάγει τη δυνατότητα απαλλαγής ενισχύσεων για την αντιμετώπιση νόσων ζώων και φυτών και της προσβολής από επιβλαβείς οργανισμούς και απαλλαγής ενισχύσεων για ζημίες που προκαλούνται από δυσμενή καιρικά φαινόμενα εφόσον πληρούνται συγκεκριμένοι όροι και προϋποθέσεις. Στόχος είναι η απλούστευση και επιτάχυνση, λόγω της απαλλαγής από την υποχρέωση κοινοποίησης, της διαδικασίας αποζημίωσης των γεωργών σε περιπτώσεις κρίσης.

5. Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι η Επιτροπή στην προσπάθειά της να προωθήσει τη δημιουργία ασφαλιστικών σχεδίων στο γεωργικό τομέα προβλέπει στον Κανονισμό από 1.1.2010 μείωση κατά 50% της παρεχόμενης αποζημίωσης προς γεωργούς για απώλειες σε ζωικό ή φυτικό κεφάλαιο που προκαλούνται από δυσμενή καιρικά φαινόμενα στις περιπτώσεις στις οποίες ο γεωργός δεν έχει συνάψει ασφαλιστική σύμβαση που να καλύπτει τουλάχιστον το 50% της μέσης ετήσιας παραγωγής ή του συνδεδεμένου με την παραγωγή εισοδήματός του και τους στατιστικά συχνότερους κλιματικούς κινδύνους στο σχετικό κράτος μέλος. Τονίζεται επίσης ότι από 1.1.2011 ενισχύσεις για ζημίες που προκαλούνται από ξηρασία θα μπορούν να καταβάλλονται μόνο εάν η Κυπριακή Δημοκρατία εφαρμόσει πλήρως το Άρθρο 9 της Οδηγίας 60/2000/ΕΚ⁶ στον τομέα της γεωργίας και εξασφαλίσει ότι το κόστος υπηρεσιών παροχής ύδατος στη γεωργία ανακτάται μέσω επαρκούς εισφοράς του συγκεκριμένου τομέα.

6. Σε σχέση με την παράγραφο 4 πιο πάνω, τονίζεται ότι τα κράτη μέλη οφείλουν να υποβάλλουν, μαζί με την ετήσια έκθεσή τους η οποία πρέπει να διαβιβάζεται μέχρι τις 30 Ιουνίου, χωριστή έκθεση σχετικά με τις πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν δυνάμει των άρθρων του Κανονισμού που αφορούν την αντιμετώπιση νόσων ζώων και φυτών και της προσβολής από επιβλαβείς οργανισμούς και τις ζημίες που προκαλούνται από δυσμενή καιρικά φαινόμενα. Στην έκθεση αυτή πρέπει να

⁴ ΕΕ L 325 της 28.10.2004, σ.4.

⁵ ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σελ. 33.

⁶ ΕΕ L 327 της 22.1.2000, σελ.1.

αναφέρονται, ανάλογα με το άρθρο του Κανονισμού που επικαλείται το κράτος μέλος, τα ποσά που καταβλήθηκαν κατά το σχετικό ημερολογιακό έτος, οι όροι πληρωμής, οι νόσοι, οι ενδεδειγμένες μετεωρολογικές πληροφορίες σχετικά με το είδος του καιρικού φαινομένου, η χρονική στιγμή και ο τόπος που συνέβη, η σχετική σπουδαιότητά του και οι επιπτώσεις του στην παραγωγή, σε σχέση με τις οποίες χορηγήθηκε αποζημίωση.

7. Όσον αφορά τις ενισχύσεις για επενδύσεις στις γεωργικές εκμεταλλεύσεις οι περιορισμοί για την αγορά μεταχειρισμένου εξοπλισμού καταργούνται και επιτρέπονται ενισχύσεις για αγορά γης εκτός οικοπέδων μέχρι ποσοστού 10% των επιλέξιμων δαπανών της ενίσχυσης. Απαγορεύονται οι ενισχύσεις για την αγορά δικαιωμάτων παραγωγής, ζώων και μονοετών φυτών, τη φύτευση μονοετών φυτών και για επενδύσεις με σκοπό την απλή αντικατάσταση. Επισημαίνεται ότι ο Κανονισμός θέτει ανώτατο όριο ενίσχυσης για επενδύσεις σε γεωργικές εκμεταλλεύσεις που χορηγείται σε μεμονωμένη επιχείρηση το οποίο δεν πρέπει να υπερβαίνει τα 400 000 ευρώ για οποιαδήποτε περίοδο τριών δημοσιονομικών ετών ή 500 000 εάν η επιχείρηση βρίσκεται σε μειονεκτική περιοχή.

8. Οι ενισχύσεις για αποστραγγιστικά έργα ή για αγορά αρδευτικού εξοπλισμού και αρδευτικά έργα επιτρέπονται μόνο εάν οι επενδύσεις αυτές έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση κατά τουλάχιστον 25% της προηγούμενης κατανάλωσης νερού. Ο περιορισμός αυτός πηγάζει από τη γενικότερη προσπάθεια της Επιτροπής όπως οι ρυθμίσεις για τη χορηγία ενισχύσεων για επενδύσεις συμβαδίζουν με την πολιτική της σωστής διαχείρισης των περιβαλλοντικών πόρων και συγκεκριμένα με την προσπάθεια αντιμετώπισης του προβλήματος της έλλειψης νερού που υπάρχει σε πολλά σημεία της Κοινότητας.

9. Όσον αφορά την παροχή τεχνικής υποστήριξης στο γεωργικό τομέα σημειώνεται ότι έχει αυξηθεί η ένταση της ενίσχυσης από 50 σε 100% των επιλέξιμων δαπανών και έχει καταργηθεί το όριο των 100 000 ευρώ ανά δικαιούχο. Ο Κανονισμός επιβάλλει όπως η ενίσχυση χορηγείται σε είδος μέσω επιδοτούμενων υπηρεσιών και δεν περιλαμβάνει άμεσες χρηματικές πληρωμές σε παραγωγούς. Επίσης σχετικά με τις ενισχύσεις για στήριξη του τομέα της κτηνοτροφίας ο Κανονισμός απαλλάσσει από την υποχρέωση κοινοποίησης στην Επιτροπή ενισχύσεις για το κόστος απομάκρυνσης νεκρών ζώων και το κόστος καταστροφής τους.

10. Σημειώνεται ότι ο Κανονισμός εφαρμόζεται μόνο στις διαφανείς ενισχύσεις, δηλαδή τις ενισχύσεις ως προς τις οποίες είναι δυνατό να υπολογισθεί εκ των προτέρων με ακρίβεια το ακαθάριστο ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης χωρίς να είναι αναγκαία η εκτίμηση επικινδυνότητας. Ένας τέτοιος ακριβής υπολογισμός είναι δυνατός, για παράδειγμα, για τις επιχορηγήσεις, τις επιδοτήσεις επιτοκίου, κ.ά. Οι ενισχύσεις που χορηγούνται από το κράτος υπό μορφή δανείων ή εγγυήσεων δύνανται να θεωρηθούν διαφανείς μορφές ενίσχυσης εάν πληρούνται συγκεκριμένες

προϋποθέσεις που ορίζονται στον Κανονισμό. Οι συμμετοχές του Δημοσίου και οι ενισχύσεις που εμπεριέχονται σε μέτρα παροχής επιχειρηματικών κεφαλαίων δεν πρέπει να θεωρούνται διαφανείς ενισχύσεις. Τα μέτρα ενίσχυσης που δεν είναι διαφανή πρέπει πάντοτε να κοινοποιούνται στην Επιτροπή.

11. Ο Κανονισμός τέθηκε σε ισχύ την 1.1.2007 και θα εφαρμόζεται έως την 31.12.2013. Ωστόσο, τα υφιστάμενα καθεστώτα ενισχύσεων που έχουν ως νομική βάση τον Κανονισμό 1/2004 μπορούν, εάν το επιθυμούν οι Αρμόδιες Αρχές, να συνεχίσουν να εφαρμόζονται ως έχουν μέχρι τις 30.6.2007. Τα απαλλαγέντα δυνάμει του Κανονισμού 1/2004 καθεστώτα ενίσχυσης, τα οποία πληρούν τους όρους του νέου Κανονισμού, εξακολουθούν να απαλλάσσονται για όλη τη διάρκεια ισχύος του.

12. Ο Κανονισμός θα πρέπει να μελετηθεί από όλες τις Αρμόδιες Αρχές που πιθανόν να βρίσκονται στη φάση σχεδιασμού προγραμμάτων κρατικών ενισχύσεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του. Το Γραφείο μας είναι στη διάθεση όλων των εμπλεκομένων για την παροχή διευκρινίσεων και/ή συμβουλών ως προς την αξιοποίησή του.

(Χρίστος Ανδρέου)

Έφορος Ελέγχου Κρατικών Ενισχύσεων

Κοιν.: - Γραφείο Συντονιστή Εναρμόνισης.